

Przekrój

Warszawa
23-02-2006
T. / Nr 8

66521

9

S

FIGURY FIGURY

● ● ● ● ○ ○

Popaprańcy z pustej stacji

Rzecz dzieje się na amerykańskiej podmiejskiej stacji benzynowej. Od dawna nieczynnej, przerobionej na prymitywne locum matki szajbuski i syna trochę nie tego. Szajbuska pracuje wprawdzie w banku i stara się trzymać szpan, ale gdy wraca do swojej nory i towarzystwa popaprańców zalegających wokół, przypomina

Fot. KRZYSZTOF BIELIŃSKI/TEATR DRAMATYCZNY

TA ŁYSA
MARZYCIELKA
TO NAPRAWDĘ
KATARZYNA
FIGURA

dużego bąka kręcącego się z poczucia bezsensu. Synek nie tego doznaje wizji szczęścia w postaci eleganckiej pannicy w białym fordzie mustangu, co zatrzymała się na stacji w prostym celu ulżenia pęcherzowi. Po obejściu płacze się jeszcze para starych dziwaków i jacyś szemrani kolesie. Wszyscy mówią dziwnym językiem z pogranicza realizmu i liryki. Skutek ten, że i spektakl stara się podążać za mówionym stylem, zataczając się od dosłowności do nierealności. Trudno powiedzieć, byśmy opuszczali teatr specjalnie o coś mądrzejsi. O życiowych odpadkach powstało już takie mnóstwo utworów rozmaitego autoramentu, że jeszcze jeden chyba niespecjalnie wzruszy. Ale wyniesiemy i zyski. Na przykład szaloną rolę coraz bardziej szalonej Katarzyny Figury, aktorki, która w ostatnich latach dokonała cudu przemienienia z Barbie w Isabelle Huppert. Jej solówki i duety, zwłaszcza z rewelacyjnym Krzysztofem Draczem (pryncypał z banku wpadający z odwiedzinami), są warte wszystkich pieniędzy. Niestety, im młodziej, tym gorzej. Co by znaczyło, że dobrze być młodym, ale jeszcze lepiej coś umieć, a zwłaszcza mieć w środku.

TADEUSZ NYCZEK

„ALINA NA ZACHÓD” DIRKA DOBBROWA, PRZEKŁAD DOROTA SAJEWSKA, REŻYSERIA PAWEŁ MIŚKIEWICZ, SCENOGRAFIA BARBARA HANICKA, MUZYKA ROBERT SIWAK I FABIAN WŁODAREK, TEATR DRAMATYCZNY W WARSZAWIE

Wyróżnij się

www.aygo.pl

Wyróżnij się

www.aygo.pl